

Bjerring: I Henhold til det sidste Stykke af § 37 i Forretningsordenen skal jeg tillade mig at forlange, at Foretagelsen af det nævnte Valg udsættes til næste Møde.

Formanden: Efter den nævnte Paragraph i Forretningsordenen er ethvert Medlem af Thinget berettiget til at forlange en saadan Udsættelse, og det er altsaa en Selvfølge, at den fremsatte Begjæring vil være at tage tilfølg. Det paagældende Punkt udgaaer saaledes af Dagsordenen.

Man gik derefter til den anden Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov angaaende Udgivelsen af en Lovtidende.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 254 ff., Lovforslaget i Tillæg A. Sp. 1679—80, den af Udvalget afgivne Betænkning i Tillæg B. Sp. 357—62.)

De af Udvalget stillede Endringsforslag vare optagne i Betænkningen. Andre Endringsforslag vare ikke fremkomne.

Formanden: Efter Overlæg med den ærede Ordfører for Udvalget sætter jeg først Lovforslagets §§ 1 og 2 med det dertil af Udvalget stillede Endringsforslag under Nr. 1 under Forhandling for sig. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Rieger): Med Hensyn til det foreliggende Endringsforslag antager jeg, at jeg, ialfald indtil jeg har hørt de Bemærkninger, der maatte fremkomme enten fra ærede Medlemmer eller fra den høitærede Justitsminister, tør henholde mig til, hvad der derom er fremsat i Betænkningen.

Justitsministeren: Jeg har ikke nogen væsentlig Indvending at gjøre imod den af det ærede Udvalg i Endringsforslaget under Nr. 1 foreslaaede forandrede Affattelse af Lovforslagets tvende første Paragrapher. Delingen af Lovforslagets § 1 i tvende særskilte Paragrapher, de af Udvalget foreslaaede §§ 1 og 2,

antager jeg hovedsagelig er foranlediget ved det Endringsforslag, der senere vil komme under Forhandling, og som gaaer ud paa Udgivelsen af en Ministerialtidende ved Regeringens Foranstaltning. Idetmindste forekommer det mig, at det vilde være naturligt, forsaavidt det nævnte Endringsforslag, om hvilket jeg selvsølgelig paa dette Standpunkt ikke skal udtale mig, ikke maatte finde Medhold hos Thinget, da at foretrække Lovforslagets Affattelse af § 1, saaledes at denne kun kom til at udgjøre een Paragraph. — Begrebet „Anordning“ kan der ganske vist, det skal jeg indrømme, nok være Anledning til, som af Udvalget foreslaaet, nærmere at præcisere, men, naar Udvalget har meent det rigtigt at bruge den Fremgangsmaade at opregne de forskellige Benævnelser, under hvilke Anordninger sædvanlig udstedes, da maa jeg bemærke, at det for mig stiller sig som noget tvivlsomt, om dette just egentlig er den rigtige Vej at gaae. Det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, hvis det lod sig gjøre, og jeg skal idetmindste for mit Bedkommende tage det under nærmere Overveielse, at opstille, hvad jeg vilde kalde en Slags legal Definition af Begrebet „Anordning“, hvilket jo, som denne Sags forrige Behandling viser, staaer temmelig uklart selv for dem, der ellers jævnligt pleie at beskæftige sig dermed. Jeg forbeholder mig, som sagt, at tage denne Deel af Sagen under nærmere Overveielse inden næste Behandling. — Imod den Omredaction af Lovforslagets § 2, der indeholdes i den af Udvalget foreslaaede § 3, har jeg ikke Noget at erindre, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at Regeringsudkastets § 2 indeholder en tilstrækkelig tydelig Angivelse af den samme Tanke. — Imod det nye Forslag, der indeholdes i den af Udvalget foreslaaede § 4 har jeg endelig heller Intet at erindre. Jeg kan ganske tiltræde det Forslag, der i saa Henseende er fremkommet fra det ærede Udvalg.

Ordføreren: Ja, efter denne Udtalelse af den høitærede Justitsminister tør jeg antage, at Thinget ikke vil vente nogen udførligere Forklaring af det foreliggende Endrings-